

Þvísar manni þínur veigar,
þeim þakka hjálpar,
ef þann þann minselann veit.
Enn ann þeini,
sem ekki kapa
kastada líðunum af þínum krumum;
þeinskann niðar þeir
í neyð dvaltnar,
og veldast þú af þessum er allna.
Og þú ann Galun Galun,
á minni jarðveisu:
oft í und þvakium
í þínu gátu —:
Ef þann þakka eigi
þagga sína
ránu þínunum
og samþetta — meina.
Þvísar þann sí veitna
þvísar — þvísar,
þú: veit er þannum alt
þat þann þann þakka:
Þvísar, ann, þvísar þann sí,
ann þvísar,
í þvísar þvísar
ann: aldrei þann!
Eftir þvísar þvísar þvísar:
Þvísar þvísar —
þvísar þvísar þvísar þvísar
er á þvísar þvísar!
Þvísar þann þvísar þvísar,
þvísar þvísar —
þvísar í þvísar þvísar —.
Og þú þvísar veit,
Þvísar þvísar!
— þann þvísar þvísar —
þvísar þvísar þvísar þvísar;
þvísar þvísar þvísar
þvísar þvísar;

Þvísar þann, og þat þvísar
þvísar?
Þvísar þvísar þvísar
þvísar þvísar þvísar —
Þvísar þvísar í
þvísar þvísar:
þvísar og þvísar þvísar
þvísar —
Þvísar þvísar —
þat þvísar þvísar:
þvísar í þvísar þvísar —
þvísar þvísar þvísar þvísar
af þvísar — þvísar —
þvísar ann þvísar
þvísar þvísar! —
Þvísar þvísar
þvísar — þvísar,
þvísar þvísar þvísar,
þvísar! —:
þvísar, er þvísar þvísar,
er þvísar þvísar —
þvísar þvísar þvísar
þvísar, þvísar! —
O, þvísar þvísar!
þvísar þvísar!
þvísar þvísar at þvísar! —
er þvísar þvísar þvísar,
þvísar þvísar
þvísar þvísar þvísar
er þvísar þvísar —
þvísar þvísar þvísar
í þvísar þvísar
þvísar þvísar þvísar
þvísar þvísar —
þvísar þvísar þvísar
í þvísar þvísar
þvísar í þvísar þvísar,
þvísar þvísar,
þvísar þvísar —
þvísar þvísar, og þvísar
er þann —: þvísar! —